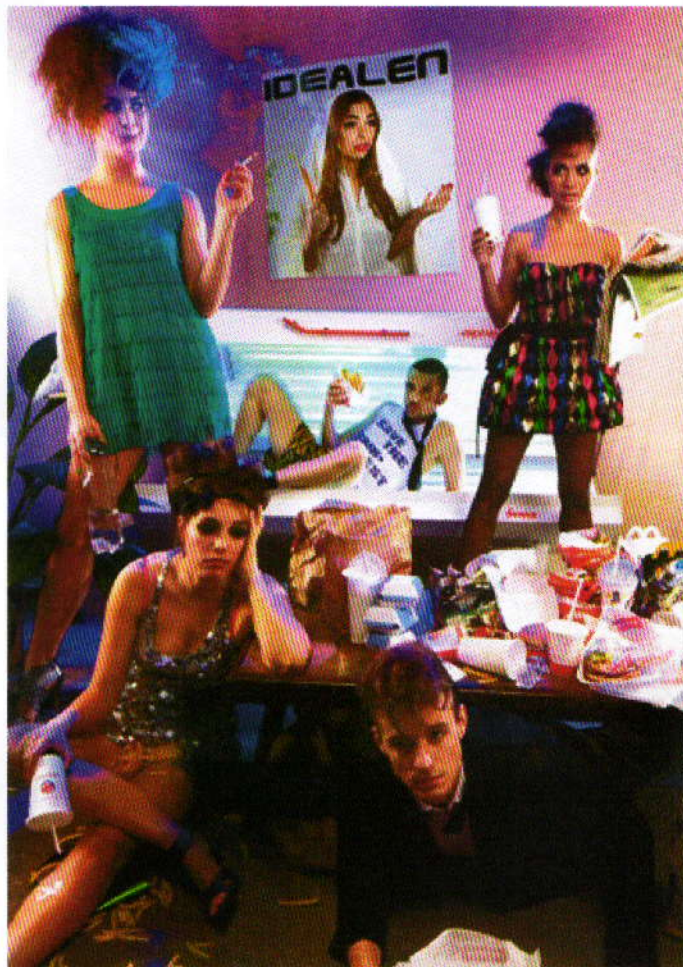

AVOND IDEALEN SNEL DUIDELIJK

Het nieuwste toneelstuk van actrice, schrijfster en theatermaakster Sanne Vogel (25) gaat over idealen, heet *Late Avond Idealen* en zet de ideale wereld af tegen de wereld van vroeger en nu. Het woord "ideal" wordt niet genoemd, maar de boodschap ligt er evengoed dik op.

Lees ook:

- [Sanne Vogel zit nooit stil](#)
- [Alles kan in RAAF](#)

Een witte, glanzende catwalk met rijen stoelen aan beide kanten vormen het decor. Op de stoelen waar het publiek moet plaatsnemen liggen goodiebags klaar. Niemand opent de papieren tasjes natuurlijk bij binnenkomst, want dat is niet slijk, en dus moeten we onze nieuwsgierig voor het eind bewaren.

De stem van de regisseuse galmt door de zaal en kondigt aan dat wat vrienden bijeen zijn gekomen om een toneelstukje te maken over idealen. 'Hou je vast, er komt zo wat turbulentie.' Als de harde clubmuziek begint komen de acteurs in hele korte witte jurkjes, hoge hakken veel make-up en witte pakken de catwalk op. De modeshow is begonnen.

Dierenvrienden en telefooncellen

We maken kennis met de acteurs die zich zelf blijken te spelen. Georgina Verbaan en Patrick Martens (uit *GTST*) zijn de bekendsten van het stel. Ze vertellen ons hoe ze als kind dachten over de wereld. Hun idealen – een dierenvriend, kindervriend of vegetariër zijn – vormen de belangrijkste ingrediënten. Dit alles

staat in schril contrast met hoe ze nu leven: in de komische rap *Weet je nog?* playbacken de acteurs over vroegere tijden, toen je nog belde uit een telefooncél en je nog echt je best deed op het maken van een foto, omdat je er nog maar twee over had op je rolletje.

Dilemma's

Alle dialogen en monologen die hierop volgen, bestaan uit zelfreflectie van de acteurs en de regisseuse – over de tegenstrijdigheid van onze generatie. Aan de ene kant willen we best dieren en het milieu redden, maar aan de andere kant houden we van McDonald's, fijne auto's, verre reizen en hippe kleren. Een herkenbaar thema, dat de acteurs in de rol van zichzelf goed verbeeld.

Onze lege generatie

Het is een vaak gehoorde kritiek dat onze generatie geen idealen zou hebben om voor te strijden, maar het is jammer dat er gekozen is voor een clichématige scène om dit uit te

beelden: de acteurs demonstreren met borden waarop “wij willen idealen” en “wij willen actie” staat. Ook dekt de regisseuse zich constant in, door de acteurs te laten zeggen dat ze niet te vaak het woord “idealens” moeten gebruiken omdat het dan de betekenis verliest.

Te veel keuzes

Sanne Vogel laat één van de acteurs een hele monoloog houden, waarin gezegd wordt hoe druk de regisseuse het wel niet had met allerlei toneelstukken en televisieprogramma's – en dat ze daardoor domweg te overwerkt was om tijd te besteden aan dit gedeelte van *Late Avond Idealens*. Dat is volgens haar dan ook het lot van onze generatie: te veel willen, te veel keuzes hebben en daarom een burnout krijgen op jonge leeftijd.

Als het licht uitgaat en de goodiebags bekeken mogen worden, blijken deze gevuld met fairtrade-spullen, een brief waarin meer uitgelegd wordt over goede doelen en boekentips. Had niet gehoeven, want de boodschap van *Late Avond Idealens* was al duidelijk na het eerste half uur.

***Late Avond Idealens* – De Vogelfabriek**

T/m 12 mei 2010 door heel Nederland

CJP-korting verschilt per theater

Voor meer info en de speellijst, zie www.vogelfabriek.nl

Foto: Robin Vogel